

Hän tulee uniini kuoleman maasta silloin kun olen neuvoton polvillani elämäni edessä Hän katsoo minua lempeästi sanomatta koskaan sanaakaan hän on minun varjelukseni lohtuni joka ohjaa oikeaan Sateisetkin päivät otan ilolla vastaan sillä muistan yölliset näkyni